

Nr 1530

Av herr **Tobé m. fl.**, i anledning av skrivelse från talmanskonferensen med överlämnande av en från konstitutionsutskottet inkommen skrivelse med förslag till ny riksdagsstadga.

Riksdagens två frågeinstitut skiljer sig från varandra bl. a. i det avseendet att interpellation medger allmän debatt medan enkel fråga enligt grundstadgandet är en sak mellan frågaren och vederbörande statsråd. Enligt nuvarande ordning kan dock denna inskränkning i yttranderätten vid enkel fråga upphävas. Denna möjlighet till fri debatt har bibehållits i det förslag till riksdagsstadga som nu ligger på riksdagens bord. En inskränkning torde dock ligga däri att bestämmelsen i 45 § av förslaget, att varje talare får högst två repliker på samma huvudanförande, torde vara avsedd att gälla även för debatten vid enkel fråga.

Enligt vår mening bör en klar skillnad uppehållas mellan interpellation, där envar ledamot kan förebereda sig för att delta i debatten, och enkel fråga, där diskussionen förs mellan frågare och statsråd. Därför får vi föreslå att möjligheten att utvidga debatten vid enkel fråga inskränkes genom hårda restriktioner eller helst helt borttas. Ett totalt förbud mot utvidgning av sådan debatt har den nackdelen att möjligheten att omedelbart få svara på personliga angrepp eller att få lämna sakuppgifter upphör. Å andra sidan kan ett sådant totalförbud mot utvidgning av debatten göra att otureliga situationer undviks då fråga uppkommer om medgivande till debattens utvidgning skall meddelas eller inte.

Med stöd av det anförda får vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta att bestämmelserna i riksdagsstadgan så utformas att starka restriktioner utfärdas för möjligheten att utvidga debatten vid enkel fråga eller att alternativt möjligheten till sådan utvidgning helt borttages.

Stockholm den 10 november 1970

Erik Tobé (fp)

Blenda Ljungberg (m)

Anders Dahlgren (cp)
